

Καταρράκτες Λεπίδας

Κάστρο Ωριάς

Πάρνωνας ή Μαλεβός, ψηλότερη κορυφή Μεγάλη Τούρλα 1936 μ., ευρίσκεται στην ανατολική Πελοπόννησο απέναντι από τον Ταΰγετο. Η ονομασία Πάρωνας είναι πανάρχαια, συγγενεύει με τα ονόματα των βουνών Παρνασσός και Πάρνηθα και σημαίνει «κορυφή που λάμπει». Στον Πάρωνα υπάρχουν πολλά μοναστήρια, γι' αυτό λεγόταν και Άγιο Όρος της Πελοποννήσου. Κοντά στο χωριό Άγιος Πέτρος υπάρχει ένα από αυτά, η Μονή Μαλεβής, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Ανατολικά της Μονής υπάρχει ένα γυμνό από βλάστηση οροπέδιο, ο Ξερόκαμπος, ή σύμφωνα με τους ντόπιους το Ξηροκάμπι, τα νερά του οποίου σχηματίζουν το ρέμα της Λεπίδας. Το ρέμα πηγάζει στη Βορειοανατολική άκρη του οροπέδιου, διασχίζει την ανατολική πλευρά του από βορρά προς νότο και στη Νοτιοανατολική άκρη του οροπέδιου βρίσκεται διέξοδο, πέφτει από ψηλά και σχηματίζει τους καταρράκτες της Λεπίδας.

Η ονομασία Λεπίδα προέρχεται μάλλον από τη λαϊκή έκφραση «έπεσε λεπίδι» και αναφέρεται στην κατάληψη του Φράγκικου κάστρου της Ωριάς, που είναι κτισμένο σε λόφο στο νότιο μέρος του οροπέδιου και είναι ορατός από το δρόμο Μονή Μαλεβής-Αη-Γιάννης. Πολλά ομώνυμα κάστρα ευρίσκονται σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Η ονομασία του κάστρου, σύμφωνα με την ορθότερη εκδοχή αρχικά ήταν «το κάστρο της Ωριάς», που με την πάροδο του χρόνου έγινε « το κάστρο της Ωριάς». Σύμφωνα με το θρύλο σε κάθε κάστρο υπήρχε μία ωραία βασίλοπούλα, το τέλος όμως της συγκεκριμένης ήταν τραγικό, γιατί λίγο πριν την κατάληψη του κάστρου έπεσε στους καταρράκτες και σκοτώθηκε.

Φθάνοντας στο Ξηροκάμπι φεύγουν δεξιά δύο χωματόδρομοι. Ο πρώτος και πιο εμφανής πάει στη Σίταινα,

περνώντας από ένα καταπληκτικό ελατόδασος. Μία διακλάδωσή του προς τα δεξιά οδηγεί στο ωραιότερο οροπέδιο του Αγίου Ηλίου, κοντά στην ψηλότερη κορυφή του Πάρωνα. Εμείς όμως παίρνουμε το δεύτερο που αρχικά φεύγει προς τα κάτω, στη συνέχεια όμως περνάει κοντά στο λόφο όπου βρίσκεται το Κάστρο της Ωριάς.

Σε δεξιά στροφή του δρόμου υπάρχει εμφανές μονοπάτι το οποίο ακολουθούμε. Το μονοπάτι αρκετά ευκρινές ακολουθεί τη δεξιά πλευρά ανοικτής χαράδρας και αρχίζει να ανεβαίνει. Όταν αρχίζει να απομακρύνεται από το κάστρο το εγκαταλείπουμε, κατεβαίνουμε σε ξεροχειμάρρο και μετά ανεβαίνουμε ελεύθερα στο διάσελο στη δυτική πλευρά του λόφου. Από το διάσελο μονοπάτι ανηφορίζει προς το κάστρο, από την πίσω μεριά του. Φτάνουμε στα ερείπια των πρώτων σπιτιών τα οποία ήταν έξω από τα τείχη και το μονοπάτι φιδιογυρίζει ανάμεσα στα χαλάσματα. Εντυπωσιασμένοι, σταματάμε για λίγο για να απολαύσουμε τη θέα που εκτείνεται και πέρα από τις ακτές της Αρκαδίας. Προς το τέλος το μονοπάτι χάνεται, αλλά συνεχίζουμε από δεξιά και φτάνουμε αμέσως στην κορυφή του λόφου όπου υπάρχει και κολονάκι. Από την κορυφή έχουμε μία καταπληκτική πανοραμική θέα. Ακριβώς κάτω μας είναι το εσωτερικό τείχος του κάστρου, που διατηρείται σε αρκετά καλή κατάσταση. Κατεβαίνουμε και περπατάμε στον εσωτερικό περιβόλο του κάστρου, κατά μήκος του τείχους. Αφού θαυμάσουμε μία μικρή πύλη, άριστα διατηρημένη, φτάνουμε στην άκρη του τείχους που κρέμεται πάνω από τον γκρεμό.

Εκεί, αν κοιτάξουμε κάτω αριστερά, θα δούμε το μεγάλο καταρράκτη, που είναι πράγματι εντυπωσιακός.

Έξω από τη μικρή πύλη υπάρχει μονοπάτι το οποίο παίρνουμε προς τα κάτω. Το μονοπάτι είναι ασαφές και περνάμε δύο τρία σημεία που θέλουν προσοχή. Ξαφνικά βρισκόμαστε έξω από τα τείχη όπου υπάρχει ασαφές καταφορικό μονοπάτι. Αν κοιτάξουμε πίσω μας θα δούμε την κεντρική πύλη του κάστρου, της οποίας η μία πλευρά είναι καλά διατηρημένη. Ακολουθούμε το μονοπάτι και φτάνουμε στην άκρη του οροπέδιου, όπου τρέχει το ρέμα της Λεπίδας. Το τοπίο είναι ομαλό και περνάμε εύκολα στην απέναντι όχθη. Το μονοπάτι για τον καταρράκτη είναι εκεί, εμείς όμως ακολουθούμε το ρέμα κατάντι, περνώντας προσεκτικά από τα βράχια. Σχεδόν αμέσως βλέπουμε ότι το ρέμα πιο κάτω ανοίγει λίγο και σχηματίζει μικρές λιμνούλες. Κατεβαίνουμε στο νερό και η επιλογή μας δικαιώνεται. Το ρέμα πέφτοντας από τα βράχια σχηματίζει τρεις καταρράκτες. Οι δύο δίπλα δίπλα και ο τρίτος που πέφτει σε λιμνούλα. Υπάρχει η δυνατότητα να κατέβουμε στο νερό. Έχει νόημα εάν υπάρχουν κατάλληλα παπούτσια και διάθεση για παιχνίδια με το νερό. Οποσδήποτε δεν

πρέπει να ξεχνάμε ότι το νερό από την τελευταία λιμνούλα πέφτει εξήντα μέτρα. Το σημείο που εξαφανίζεται το νερό είναι ορατό από ψηλά και οι φωτογραφίες σε μεγέθυνση θα μας δείξουν το σημείο ακριβώς που πέφτει το νερό. Ένα τοπίο εντυπωσιακό. Μένοντας ψηλά στην αριστερή όχθη μπορούμε να ανέβουμε δίπλα από σάρα και να φτάσουμε με ασφάλεια στην άκρη του γκρεμού. Εκεί με μεγάλη προσοχή, ξαπλώνοντας στα βράχια, μπορούμε να φωτογραφίσουμε τη λίμνη όπου πέφτει ο μεγάλος καταρράκτης.

Ψηλά πάνω από τη σάρα υπάρχει το παλιό μονοπάτι, το οποίο είναι εντυπωσιακό δείγμα της τέχνης των παλιών μαστόρων. Μάλιστα σε ένα σημείο περνάει από σκαμμένα βράχια. Εν τούτοις δεν το ακολουθούμε γιατί σε ένα σημείο έχει πέσει από κατολίσθηση. Για να συνεχίσουμε προς τον καταρράκτη, δεν ταλαιπωρούμαστε στους θάμνους της πλαγιάς αλλά κατεβαίνουμε εύκολα πάλι στο ρέμα, στο Ξηροκάμπι. Εκεί υπάρχει εμφανέστατο μονοπάτι που φεύγει ψηλά και δεξιά.

Προσπαθούμε να μείνουμε στο μονοπάτι, γιατί υπάρχουν πολλές γιδοστρατες. Γενικά μένουμε ψηλά και αποφεύγουμε να πλησιάσουμε τον γκρεμό. Υπάρχουν και λίγα κόκκινα σημάδια. Σε λίγο, όταν κάτω και δεξιά δούμε σαφές μονοπάτι σε στέρεο έδαφος το ακολουθούμε. Τώρα η πλαγιά δεν είναι απότομη. Όταν δούμε δεξιά και κάτω μία μικρή ράχη, γυμνή από βλάστηση, αφήνουμε το μονοπάτι και την κατεβαίνουμε όσο το πεδίο είναι ομαλό. Μετά στρίβουμε ενενήντα μοίρες αριστερά και κατεβαίνουμε ελεύθερα την πλαγιά. Θα φτάσουμε στο τέλος του χωματόδρομου που έρχεται από το χωριό Αη-Γιάννης. Εκεί υπάρχει μονοπάτι για τον καταρράκτη.

Υπάρχει όμως και άλλη, πιο εντυπωσιακή πρόσβαση στον καταρράκτη από το κάστρο της Ωριάς. Φτάνοντας στα ριζά του λόφου στρίβουμε δεξιά, πριν φτάσουμε στο ρέμα και προχωράμε σε ανοικτό πεδίο κυκλώνοντας το λόφο. Περνάμε μπροστά από τα ερείπια στάνης και στρίβουμε πάλι δεξιά όπου διακρίνουμε σαφές μονοπάτι δίπλα από τα ερείπια δεύτερης στάνης. Το μονοπάτι, πολύ ευδιάκριτο και πατημένο αρχίζει να κατεβαίνει την πλαγιά, συνεχίζοντας να κυκλώνει το λόφο. Εμπιστευόμαστε το μονοπάτι, το οποίο όμως γίνεται ασαφές και φτάνουμε σε στενό πέρασμα, δίπλα σε κατακόρυφο βράχο, όπου για δύο μέτρα χρησιμοποιούμε και τα χέρια μας για ασφάλεια. Μετά κατεβαίνουμε άνετα τα βράχια και βρισκόμαστε στην πλαγιά.

Η πλαγιά έχει κάποια κλίση, χωρίς όμως να υπάρχει κίνδυνος. Η επιλογή είναι να κατέβουμε σχεδόν κάθετα, ανάμεσα σε μικρά δένδρα και θάμνους. Και ξαφνικά τον βλέπουμε. Είναι εντυπωσιακός. Ένας μεγάλος, πάνω από πενήντα μέτρα και αμέσως μετά ένας μικρός γύρω στα δεκαπέντε. Όπως είμαστε ακόμα ψηλά βλέπουμε και τις γαλάζιες λιμνούλες όπου πέφτουν οι καταρράκτες. Επειδή τις προηγούμενες ημέρες έβρεχε συνέχεια, η ποσότητα του νερού είναι τεράστια. Κατεβαίνοντας χαμηλότερα διαπιστώνουμε ότι πιο κάτω υπάρχουν ακόμη τέσσερις, ίσως και πέντε μικρότεροι καταρράκτες. Πλησιάζοντας το νερό περνάμε από ένα φυσικό χαντάκι από το οποίο φτάνει το νερό από την πλαγιά στο ρέμα. Σε δύο λεπτά, λίγο λασπωμένοι, φτάνουμε στο ρέμα.

Διαπιστώνουμε ότι μπορούμε, από την όχθη, να ανέβουμε προς τους μικρούς καταρράκτες. Τελικά φτάνουμε μέχρι τη λιμνούλα όπου πέφτει ο μικρός καταρράκτης. Εκεί ή γυρίζουμε πίσω, ή εάν μπορούμε να μπούμε στο νερό, περνάμε στην απέναντι όχθη. Εάν γυρίσουμε πίσω βρίσκουμε εύκολα μέρος να περάσουμε απέναντι, με τις αρβύλες λίγο βρεγμένες. Από εκεί εύκολα ανεβαίνουμε την όχθη και βρισκόμαστε στο σημείο που θα φτάναμε εάν ακολουθούσαμε την πρώτη διαδρομή. Εκεί φτάνει από το χωριό Αη-Γιάννης αυτοκίνητο τύπου JEEP. Αυτοκίνητο συμβατικό φτάνει άνετα δύο (2) χμ. πριν από τους καταρράκτες. Υπάρχουν σωστές και καλαίσθητες ξύλινες πινακίδες. Κοιτάζοντας προς τον καταρράκτη υπάρχουν δύο μονοπάτια. Ακολουθούμε αυτό που ανεβαίνει, και σε πέντε λεπτά φτάνουμε κοντά στους μεγάλους καταρράκτες. Απογοήτευση. Τους μικρούς καταρράκτες δεν τους βλέπουμε, γιατί είμαστε από πάνω τους και οι μεγάλοι μισοκρύβονται πίσω από τα βράχια. Συμπέρασμα. Το σωστό μέρος για να θαυμάσουμε τους καταρράκτες είναι η αριστερή όχθη του ρέματος.

Μετά συνεχίζουμε από το δρόμο για το δεύτερο καταρράκτη. Σε είκοσι λεπτά φτάνουμε σε διασταύρωση και

ακολουθούμε τον κατηφορικό δρόμο που μας φέρνει σε πλάτωμα. Εάν υπάρχει χρόνος αντί για το δρόμο παίρνουμε την όχθη δίπλα στο ρέμα. Μετά από λίγο το ρέμα μπαίνει σε στενώμα και μπορούμε να το ακολουθήσουμε μόνο αν γνωρίζουμε την τεχνική του canyoning και έχουμε τον κατάλληλο εξοπλισμό γιατί υπάρχουν σκάλες αλλά και ωραιότερες βάρκες. Αν είμαστε τύποι που αγαπάμε την περιπέτεια ανεβαίνουμε στην αριστερή βραχώδη πλαγιά, προχωράμε παράλληλα με το ρέμα και σε πολύ λίγο καταλαβαίνουμε ότι είμαστε πάνω από το δεύτερο καταρράκτη. Πίσω λοιπόν. Κατεβαίνουμε από τα βράχια, ακολουθούμε ανηφορικό ομαλό πεδίο δίπλα στα βράχια, φτάνουμε σε διάσελο, συνεχίζουμε για πολύ λίγο δίπλα στα βράχια και κατηφορίζουμε στο ίδιο πλάτωμα που θα φτάναμε αν ακολουθούσαμε τη διαδρομή από το χωματόδρομο.

Στο τέλος του πλατώματος υπάρχει κοίτη χείμαρρου που μετά την άνοιξη δεν έχει νερό. Απέναντι υπάρχουν όρθια βράχια και όταν πλησιάσουμε βλέπουμε κόκκινο σημάδι. Περνάμε δίπλα από το σημάδι και ακολουθούμε σαφές και σηματοδεδειμένο μονοπάτι. Το μονοπάτι χαμηλώνει συνεχώς, αλλά όταν φτάνουμε χαμηλά διαπιστώνουμε ότι ακολουθεί πορεία παράλληλη με το ρέμα. Γι' αυτό όταν το μονοπάτι φτάσει κοντά στο ρέμα, αν βρούμε κόκκινα σημάδια προς το νερό τα ακολουθούμε, αλλιώς κατεβαίνουμε στο ρέμα από το καταλληλότερο σημείο. Το ρέμα της Λεπίδας στο σημείο εκείνο είναι πλατύ, το νερό τρέχει από πολλά σημεία, τα βράχια λόγω της διάβρωσης από τα νερά είναι πολύ λεία και έτσι το περπάτημα μέσα στο ρέμα δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα. Σε 15 λεπτά περίπου φτάνουμε στον δεύτερο καταρράκτη ο οποίος είναι πανέμορφος. Αυτός ο καταρράκτης είναι τελειώς διαφορετικός. Τα νερά τρέχουν σε όλο το πλάτος του, τα βράχια πίσω τους είναι πράσινα, άσπρα καφέ και όλα τα χρώματα που μόνο η φύση μπορεί να φτιάσει. Στη βάση του υπάρχει μικρή λιμνούλα, πρόκληση για τολμηρούς κολυμβητές.

Επειδή τα βράχια κοντά στον καταρράκτη είναι υγρά από τις σταγόνες και γλιστράνε, η ασφαλέστερη πρόσβαση γίνεται αν ακολουθήσουμε μία νοητή ευθεία γραμμή, κάθετη στη βάση του καταρράκτη. Στον καταρράκτη μπορούμε να μείνουμε ώρες και πάλι δεν θα ανακαλύψουμε όλες τις ομορφίες του.

Στην επιστροφή περνάμε μέσα από το ρέμα. Όπως προχωράμε βλέπουμε πάρα πολλές λιμνούλες με γαλαζοπράσινα πεντακάθαρα νερά. Η πορεία δεν έχει κανένα πρόβλημα και σε 45 λεπτά περίπου αριστερά υπάρχει εμφανές ανηφορικό μονοπάτι. Το ακολουθούμε και φτάνουμε σε χαρακτηριστικό δώρο διαμορφωμένο από το Δασαρχείο δίπλα στην άσφαλο για το χωριό Πλάτανος.

Η συνολική πορεία, εάν ανεβούμε και στο κάστρο της Ωριάς, είναι τουλάχιστον έξι ώρες και επομένως η διάσχιση μετά το τέλος Μαρτίου μπορεί να γίνει από την Αθήνα αυθημερόν. Η κατάλληλη εποχή για την εκδρομή στους καταρράκτες είναι Μάρτιος-Απρίλιος και εάν υπάρχουν βροχές Σεπτέμβριος-Οκτώβριος. Μετά το Μάιο δεν υπάρχει καθόλου νερό. Μία πρώτη εμπειρία με το river trekking μπορεί να αποκτηθεί πηγαίνοντας Μάρτιο στον καταρράκτη μέσα από το ρέμα και πίσω. Εάν πάλι δεν υπάρχει διάθεση για περπάτημα αλλά υπάρχει αυτοκίνητο τύπου Jeep, υπάρχει χωματόδρομος λίγο πριν τις εγκαταστάσεις του Δασαρχείου κοντά στο χωριό Πλάτανος, που ενώνεται με το χωματόδρομο που φεύγει από το χωριό Αη-Γιάννης.

Δυνατότητα διανυκτέρευσης. Λίγα δωμάτια, υπάρχουν στο χωριό Αη-Γιάννης Ξενώνας Φούντα, στο χωριό Άγιος Πέτρος, Ξενοδοχείο και δωμάτια και κάπως μακρύτερα στη Καστάνιτσα Ξενώνας Αντωνίου. Στα παραπάνω χωριά υπάρχουν και ωραιότερες παραδοσιακές ταβέρνες.

Εάν γίνει διανυκτέρευση, η εκδρομή μπορεί να συνδυαστεί με river trekking στον ποταμό Τάνο κοντά στο χωριό Άγιος Πέτρος.

ΣΧΟΛΕΣ

CANYONING

ΠΟΑ

6/4 - 27/4/2010

Σχολή Canyoning Β' επιπέδου

- 8/4 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ
- 10/4 Εξάσκηση τεχνικών στην Αθήνα
- 11/4 Κατάβαση του φαράγγιού «Μύλοι», Γερόνεια
- 13/4 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ
- 17/4 Τεχνικό πεδίο εξάσκησης στα φαράγγι «Κάκοβος», Οίτη
- 18/4 Τεχνικό πεδίο εξάσκησης στα φαράγγι «Κάκοβος», Οίτη
- 20/4 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ
- 24/4 Κατάβαση τμήματος του φαράγγιού «Ροδοκάλος», Οίτη
- 25/4 Κατάβαση τμήματος του φαράγγιού «Αγ. Κων/νος», Κνημίδα
- 27/4 Εξετάσεις - Απονομές

4/5 - 18/5/2010

Σχολή Canyoning Α' επιπέδου

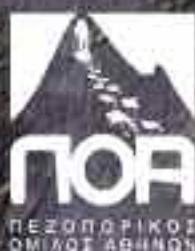
- 4/5 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ
- 6/5 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ
- 8/5 Κατάβαση τμήματος του φαράγγιού «Ενιπέες», Ολιμπος
- 9/5 Κατάβαση του φαράγγιού «Ορλιάς», Ολιμπος
- 15/5 Κατάβαση του φαράγγιού «Λιροσπηλιά», Όθρυς
- 16/5 Κατάβαση του φαράγγιού «Μαυρομάτης», Όθρυς
- 18/5 Θεωρητικό μάθημα στα γραφεία του ΠΟΑ - Απονομές

Υπεύθινος σχολής: Εκπαιδευτές Γαλλικής Ομοσπονδίας
Γιάννης Βλάχος, Βασίλης Μαργαρίτης, Νίκος Χαρίτος

Πληροφορίες - εγγραφές ΠΟΑ: 19:00-21:00 στο 210 8218401

Ζαΐμη 45, Εξάρχεια, info@poa.gr, www.poa.gr

Βασίλης Μαργαρίτης: 6973352579, Νίκος Χαρίτος: 6945464599

ΜΕΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

POLO Center

PETZL

